

BOEKBESPREKINGEN

Prof. Dr. Med. R. Horz. *Orthodontie in der täglichen Praxis*. Med. Verlag Hans Huber, Bern und Stuttgart. 314 blz. Zw. fr. 46.—

Het is vanzelfsprekend dat, na de grote populariteit van H o t z' „Orthodontische Fortbildung”, er druk op hem werd uitgeoefend zijn denkbeelden en methoden in een uitvoeriger uitgave vast te leggen.

En zo is dan bovenstaand werk ontstaan, waarbij in ruim 300 bladzijden druks en 304 voortreffelijke afbeeldingen, een orthodontisch leerboek voor de algemeen practicus is verschenen, dat naar de mening van referent voldoet aan alle redelijke eisen, die de tandarts aan een dergelijke publicatie mag stellen.

Hier is zorgvuldig alles vermeden wat alleen de specialist belang zal inboezemen en wat de indruk zou kunnen wekken „dat het toch wel heel erg ingewikkeld en moeilijk is”. Met niet genoeg te prijzen klaarheid worden etiologie, diagnose en therapie achtereenvolgens behandeld en de verschillende mogelijkheden en methoden naar voren gebracht, waarbij de schrijver aan de hand van een grote en langjarige ervaring zijn eigen inzichten duidelijk maakt en verklaart.

In zijn voorwoord merkt H o t z op: „Ich bin mir bewusst, dasz der vielbeschäftigte Praktiker nicht in der Lage ist, dicke Bücher zu lesen oder auch nur die Zeit aufzubringen, das ihn Interessierende aus solchem herauszusuchen”.

Dit typeert de schrijver en zo is dan ook zijn boek geworden tot juist datgene wat de algemeen practicus behoeft, maar dat hij dan ook werkelijk zal moeten kennen als hij zich zijn verantwoordelijkheid ten opzichte van de aan hem toevertrouwde kinderen bewust is.

Voor de referent valt verder alleen op te merken hoe verblijvend het verschijnsel is, dat men — althans in Europa — het meer en meer eens is geworden over de te volgen weg en dat — uiteraard — er alleen verschil blijft in de toegepaste methoden. En aangezien de orthodontie nu eenmaal geen wiskunde is, en dit ook nooit zal worden, zal dit wel altijd zó blijven, met dien verstande, dat de nuchtere practicus zal trachten zich met die methoden en apparatuur vertrouwd te maken, die hem het best liggen en die het eenvoudigste zijn.

H o t z gebruikt de *Haderupse* nomenclatuur der tanden, voor het melkgebiet echter nog die van de vader, n.l. Romeinse cijfers, die later door H a d e r u p Jr. zijn gewijzigd in + 01, 01 +. Zó zijn deze cijfers in 1931 ook internationaal op het Congres van Parijs terecht aanvaard, omdat zij het voordeel hebben *gedicteerd* te kunnen worden.

Bij de beschrijving van de actieve platen wijst de schrijver er met nadruk op, dat hij die apparaten dag en nacht en ook gedurende het eten laat dragen en dat hij daaraan een groot deel van zijn succes toeschrijft.

Dit geschiedt vooral uit *paedagogische* overwegingen. Referent kan hierbij slechts opmerken, dat hij uit soortgelijke overwegingen — in alle gevallen waarin het overdag dragen niet volstrekt *geïndiceerd* is, de plaat uitsluitend 's-nachts laat dragen en dat hij daarmee eveneens voortreffelijke ervaringen heeft!

Volledigheidshalve zij opgemerkt, dat er evenzeer ervaren orthodontisten zijn, die alleen toestemming geven tot het uitlaten gedurende de maaltijden; waaruit moge blijken dat ook hier het alweer niet hetzelfde is „wenn Zwei dasselbe tun”.